

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικῶς

Ἐτησίᾳ..... λβ' 10
Ἐξάμηνος..... » 6

Εξωτερικοῦ

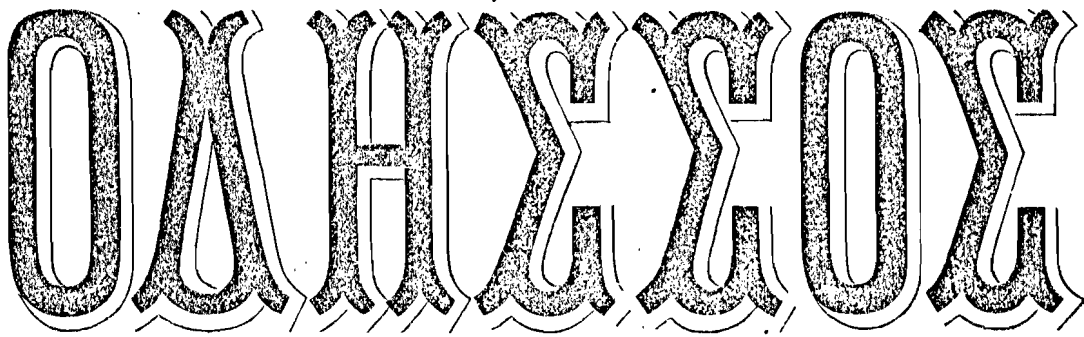
Ἐτησίᾳ..... φρ. 12.
Ἐξάμηνος..... » 7.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν, διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς, καὶ γραμμάτια τῆς βουλγαρικῆς τραπεζῆς δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρώνονται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

✠ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ✠

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

✠ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ Ι, ΟΔΟΣ «ΠΑΡΟΥΣΗ» ΑΡ. 535 ✠

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ᾠ. σελίδι ὁ στίχος 80 ἑκατοστά
Ἐν τῇ β. » » » 70 »
Ἐν τῇ γ. » » » 50 »
Ἐν τῇ δ. » » » 30 »

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται δὲν δὲ νὰ ὦσιν ὑπογεγραμμένα.

Διὰ πᾶσαν αἰτησὶν ἀπευθυντέον εἰς τὴν διεύθυνσιν.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 20 ἐκ.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

✠ Β. Ν. ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ✠

Ἐν Βάρνῃ 6^η Σεπτεμβρίου 1891.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΘΙΣΤΕΡΟΥΝΤΑΣ ΤΑΣ ΕΑΥΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ ΣΥΝ- ΔΡΟΜΗΤΑΣ!

Διὰ μυριοστήν φοράν παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως ὅσον τάχος αποστείλητε ἡμῖν τὴν μικρὰν τῆς «Ὀδησοῦ» συνδρομὴν λαμβάνοντες ὑπ' οὐβί τὰς δαπάνας εἰς ἃς ὑπεβλήθημεν ἰδρύσαντες τὸ τυπογραφεῖον καὶ ὑποβαλλόμεθα τακτικώτατα πρὸς ἀπρόσκοπον αὐτοῦ λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Κάποιος ἐκ τῶν ἐξερευνητῶν τῆς Αφρικῆς ὁ πλοίαρχος Σωνίκ ἂν δὲν ἀπατάμεθα δηγεῖται ὅτι οἱ αὐτόχθονες συνοδοιπόροι τοῦ ἄμα ἀνίστατο ὅπως κάμῃ ὑμῖν τὰ καὶ ἀφεδρὴ ἐλευθερὸς εἰς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτοῦ, εὐρίσκον τοῦτο τόσον ἀπάδον πρὸς τὴν λογικὴν των ὥστε συνήρχοντο εἰς συμβούλιον ὅπως διασκεφθῶσιν ἐπὶ τῶν αἰτίων τὰ ὅποια δὲ ὠθοῦν τὸν Εὐρωπαῖον νὰ περιπατῇ ἀντὶ νὰ κοιμᾶται π. χ. ἢ νὰ ἀτενίσῃ μακαρίως τὸν ἥλιον. Τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ ἐκέπτεσθαι τῶν τέκνων μαύρης Ἡπειροῦ ἀνεκάλεσεν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὸ γεγονός ὅτι καὶ παρ ἡμῖν ὑπαρχουσιν ἄτομα (πολὺ εὐάριθμα εὐτυχῶς) οἵτινες ἐξ ἰδιοσυγκρασίας ἢ κατ' ἐξὶν κτηδεῖσαν ἐκ τοῦ ἀργοδιαίτου βίου, προσπαδοῦσι νὰ ἐξεύρωσιν ὅτι παράλογον ὅπως ἐξηγήσῃ τὴν ἔκδοσιν ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ἐνταῦθα καὶ συντηρήσιν τυπογραφεῖον. Δὲν εἶναι σκοπὸς τῶν γραφομένων τούτων ὅπως ἀναιρέσωμεν τὰς διαδόσεις ταύτας εἴτε ἐκ κακοβουλίας προάγονται, εἴτε ἐξ ἀπλοῦ παραλογισμοῦ διότι θὰ διεπράττομεν ἀδίκημα πρὸς τὸ ὁμογενὲς δημόσιον οὐτινος ἡ λογικῆς ἀρκεί ὅπως δώσῃ εἰς αὐτὰς τὴν ἀρμόζουσαν σημασίαν. Ἐκεῖνο δὲ εἰς τὸ ὅποιον ἀποβλέπομεν σήμερον σκοπεῖ μόνον τὴν ἀπαξ καὶ διὰ πόντὸς διευκρίνησιν καὶ διατύπωσιν τῆς πορείας τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ «Ὀδησὸς». Καὶ ἰδοὺ μὲ δέκα λέξεις ὅπως ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι φρονούντες ὅτι «τὰ πάντα καλὰ ὑπὸ τὸν ἥλιον» ἄλλοι δὲ θερμοὶ ὁπαδοὶ τοῦ «μὴ χάνεσαι» τῷ «δὲν βαρύνεσαι ἀδελφε» ὄντως ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι οἱ ὅποιοι φρονοῦσιν ὅτι ἡ κίνησις ἡ ἀνθρωπίνῃ ἐν τῇ κοινωνικῇ, τῇ ἀστικῇ, τῇ κοινωνικῇ βίῃ, διέπεται ὑπὸ νόμων καὶ εἰκόνων, ἡ παραβάσις τῶ ὁποίων φέρει τὸν μαρτυρὸν, τὸν θάνατον, ἐνφ' ἡ τήρησις βελτιοῖ, τελειοποιεῖ κατὰ τὸ ἐφικτόν. Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀνήκει ἡ «Ὀδησὸς», καὶ φρονεῖ ὅτι πρὸς ἐξηγητῆσιν τοῦ σκοποῦ τῆς βελ-

τιώσεως, ὁ ἔλεγχος, ἡ συζήτης, τὸ πῶς εἶναι ἀναγκαῖα καὶ μάλιστα ὅταν ἡ χρῆσις αὐτῶν γίνεται μετὰ τῆς μεγαλειότητος περισκέψεως καὶ στοργῆς. Ἐννοεῖται ὅτι πάντες δὲν δύνανται νὰ εὐρίσκωνται εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τυχαῖον, διότι σκοπὸς τοῦ ἐλέγχου εἶναι οὐχὶ τὰ πρόσωπα, ἀλλ' ἡ ἐξέλιξις αὐτῶν πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν πραγμάτων.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΝ ΜΗΤΥΛΗΝῃ

Ἀπὸ τῆς τετάρτης κυκλοφοροῦσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει φήμα περὶ καταλήψεως τῆς νήσου Λέσβου ὑπὸ τῶν ἀγγλων, οἵτινες ἀπεβίβασαν ἐν αὐτῇ στρατὸν καὶ πολεμικὸν ὑλικόν, δηλ. ὅτι κατέσχον αὐτὴν στρατιωτικῶς. Ἡ εἰδήσις αὕτη ἐπεβεβαιώθη ὑπὸ τῶν ἐκ Κων) πόλεως διελθόντων ἐντεθῶν. Ἐν τούτοις τὸ γεγονός φαίνεται τόσον ἀπίθανον ὥστε ἀπέναντι τῶν περὶ αὐτοῦ λεγομένων ἀπόλυτος ἐπιφυλακτικότης ἐπιβάλλεται ὡς ἀναγκαῖα. Εἴπομεν ὅτι τὸ γεγονός φαίνεται μόνον ἀπίθανον ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀδύνατον. Πραγματικῶς οἱ ἔχοντες ἐπ' οὐβί τὰ τῆς Κύπρου, τῆς Αἰγύπτου, τὴν Λίαν ὑποπτον τῆς Βρετανικῆς πολιτικῆς στάσιν ἐν Κρήτῃ, τὴν πρὸ πολλοῦ λανθάνουσαν βουλὴν τῆς ἀπέναντι τῆς πατρίδος τῆς Σαπρούς καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἐγναζιμένην δράσιν ἡς ἐν τῇ διεθνεί αὐτῆς ἀπόψει ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ «θερίξῃ ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσπεῖρε», δὲν εὐρίσκουσιν ἀδύνατον τὴν ἐπαλίθυσιν τοῦ γεγονότος. Ποῖος ἐπίστευεν εἰς τὸ βενολίνειον συνέδριον ὅτι ὁ ξελαργυγζόμενος πᾶρ τῆς ἀκεραιότητος τῆς ὁθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἀγγλος πρωθυπουργὸς εἶχεν εἰς τὸ θυλάκιόν του τὴν ἀγοραπωλησίαν τῆς Κύπρου; Δὲν εἶναι λοιπὸν αἱ παραδόσεις καὶ αἱ τάσεις τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς αἵτινες θὰ παρεῖχον δυσκολίαν τινὰ εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐν λόγῳ διαδόσεων, διότι ἄλλως τε τὰ λεγόμενα βρεττανικὰ συμφέροντα δὲν ἔχουσιν ὅρια ὡς τὸ ἄπειρον, τοῦ ὁποίου τὸ κέντρον εἶναι πανταχοῦ, τὰ δ' ἄκρα ἀνεξερεύνητα. Ἀλλ' ἐὰν ἐπιλήθωμεν ἡ φήμη θὰ εὐρισκόμεθα εἰς τὰν ἐγκαινίαν περίου σοβαριωτάτων γεγονότων. Ἡ κατάληψις τῆς Μητυλήνης θὰ ἐσήμαινεν οὐχὶ μόνον ὅτι ἡ Ἀγγλία ἢ καὶ ἡ τριπλῇ συμμαχία προβλέπουσιν ἄμμεσόν τινα κίνδυνον ἐν Ανατολῇ καὶ μάλιστα ἐν Ἀσίᾳ, πολλὰ καὶ ὅτι ἐπέστη ἡ ἀρμύτης τῶν πραγμάτων ὅπως ριζικώτερον ἐκκαθαρισθῶσι τὰ λεγόμενα ἀνατολικά ζητήματα.

Σχετικῶς πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην ὑπόθεσιν ἡμῶν, ἡ ἐφημερίς «Liberty» τῶν Παρισίων μετέδιδεν ἐσχάτως τὴν ἀκόλουθον εἰδήσιν: Πληροφορία τῶν ὁποίων ἄλλως ἀδύνατος ὁ ἔλεγχος τοῦ κύρους καὶ τῆς προγλεύσεως, ἀξιοῦσι σήμερον ὅτι ἡ Ἀγγλία σκοπεῖ νὰ προτείνῃ τὴν σύγκλησιν Συνεδρίου ἢ Συνδιασκεψέως διεθνούς πρὸς ἀνταδράσιν τῆς συνθήκης τῶν Παριζίων καὶ ἐκκίνησιν τοῦ Βερολείνου καὶ διακανόνισιν τοῦ ζητήματος τῶν Βαλκανίων. Προστίθεται ὅτι ὁ λόρδος Σαλisbury διαπραγματεύεται πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν ἀνακτοβουλίων Βερολείνου Βιέννης καὶ Πάριος, Ἀρα τῇ ἀρμύνης τῶν περὶ τούτου ἐκλήψεων, αἱ πρὸς τὰς Δυνάμεις προσκλήσεις θὰ γείνων ἐν ὀνόματι τῆς βασιλείας Βικτωρίας καθότι ἡ Μεγάλη Βρετανία ἐπιφυλά-

ζει δι' ἑαυτὴν τὴν τιμὴν ἐπὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ διαθήματος ὅπερ κατ' αὐτὴν θέλει συντελέσει ἰσχυρῶς πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

Αἱ ξένοι ἐφημερίδες περιέχουσι τὴν ἐξῆς εἰδήσιν ἐν σχέσει πρὸς τὰ τῆς Μητυλήνης. Τὸ «πρακτορεῖον Χάβας» πληροφορεῖται ἐν Κων) πόλεως, ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν (2) (14 7βρίου) ὅτι οἱ πρεβευταὶ Γαλλίας καὶ Ρωσίας ἔλαβον τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς τηλεγραφήματα τῶν ἐν Λέσβῳ προξένων αὐτῶν, ἀγγέλλοντα ὅτι ἀγγλικά θωρηκτὰ ἀπεβίβασαν εἰς τὴν νήσον Σίγγρι (παρὰ τὴν Μητυλήνην) τηλεβόλα καὶ στρατιώτας. Ἡ νήσος Σίγγρι κατελήφθη καὶ περιεβίβηθη διὰ τορπιλλῶν. Τὸ «πρακτορεῖον Χάβας» προσθέτει ὅτι τοῦ γεγονότος τούτου οὐδεμίαν εἰδήσιν ἔχει ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις. Ἀφ' ἐτέρου τὸ «πρακτορεῖον Ρέουτερ» ἀγγέλλει ὅτι οὔτε τὸ ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον οὔτε τὸ ἀγγλικὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἔμπορευθῶν γνωρίζουσι τί περὶ τούτου, οὔτε δὲ καὶ παρέχουσι πίστιν εἰς τὴν εἰδήσιν. (Σ. Ο. Ὁ ὅρμος Σιγγρίου, ὡς γνωστὸν εἶναι νοτιοδυτικώτερα ἄκρα τῆς νήσου Λέσβου. Ὑπάρχει αὐτόθι μικρὰ κἀμῃ καὶ παλαιὸν τουρκ. φρούριον. Πραγματικῶς τὴν εἰσοδὸν τοῦ ὅρμου τούτου κλείει μικρὰ νήσος. Ἡ ἀποβίβασις στρατιωτῶν ἐπὶ τοῦ νησιδίου τούτου πρὸς ἀσκησιν καὶ ἡ χάριν ἐκγυμνάσεως τορπιλλῶν περὶ τὸ νησιδίον αὐτὸ εἶναι πιθανόν ὅτι θὰ ἔδωκε χώραν εἰς τὰς διαδόσεις, καθόσον μάλιστα καὶ τηλεγράφημα ληφθὲν σήμερον ἐκ Παριζίων ἀγγέλλει ὅτι ὁ ἐν Σμύρῃ Γάλλος πρόξενος ἐτηλεγράφησεν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶ τῆς Γαλλίας ὅτι ἡ ἀγγλικὴ μοῖρα ἀπῆρπεν ἐκ Μητυλήνης μετὰ τὴν τέλεσιν γυμνασίων περὶ τὴν νήσον.

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Αναγινώσκομεν μετὰ λύπης καὶ ἀγανακτήσεως ἐν τῇ συναδέλφῳ «Σβομποδα».

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι εἶναι ἀπεριόριστος ἡ κατὰ τῶν βουλγάρων μοχθηρία καὶ ὁ φθόνος τῶν Ἑλλήνων. Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἡ γυνὴ ὁ ἐλληνοιστὸς ὅπως καταπνίξῃ τοὺς βουλγάρους καὶ ἐξαλείψῃ τὴν γενεὰν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ἀλλ' ἀπέτυχε. Μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιτροπείας ἀπαλλαγὴν τῆς ἡμετέρας οἱ ἐκκλ. ἑλληνες προσεπάθησαν νὰ διαβάλλωσι τοὺς βουλγάρους παρὰ τῇ τουρκικῇ ἀρχῇ, ἀλλ' ἀντὶ βλάβης τῶν βουλγαρικῶν συμφερόντων ὁ ἐλληνοισμὸς ἐπέφερε τὴν σύντριψιν τῆς ἰδίας κεφαλῆς. Ἡ τοιαύτη τάσις τῶν ἑλλήνων ἐξακολουθεῖ καὶ μέχρι τῆς σήμερον διότι ὡς συμβῇ τι ἐν Μακεδονίᾳ αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες σπεύδουν ὅπως ἀποδώσωσι τὰ διαπραχθέντα

τοῖς βουλγαροῖς πρὸ τινῶν ἡμερῶν ληστὰι συλλαβόντες ἐν Μακεδονίᾳ τὸν ἰταλὸν ὑπὴκοον Σολλίνην ἀπήτησαν λύτρα· τὸ γεγονός δὲν εἶναι μοναδικὸν ἐν Τουρκίᾳ ἀλλ' ἐπανελήφθη τρίτην ἤδη φοράν. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ τὰς δύο πρώτας φορὰς οἱ λήσταρχοι ἐγνώσθησαν ὡς ἑλληνες αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἐτήρησαν ἄκραν σιγὴν, οἱ δὲ ἐν Αθήναις δὲν ἐφάνησαν τόσῳ πρόθυμοι πρὸς τηλεγραφικὴν διακοίνωσιν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐθνικότητα τὴν ληστῶν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐξηκριβώθη ὁποῖοι τινες ἦσαν οὐ συλλαβόντες τὸν Σολλίνην ληστὰι, οἱ ἑλληνες ἐσκέφθησαν ὅπως δραττόμενοι τῆς εὐκαιρίας συκοφαντήσωσι εἰς τὸ νέον τουρκικὸν ὑπουργεῖον τοὺς Βουλγάρους. Ἐν τινι ἐξ Αθηνῶν τηλεγραφήματι τοῦ μεσημβρινοῦ πρακτερίου λέγεται ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας εἶνε βούλγαρος δούξ 170 λίρας ἐκ τῶν λύτρων ὑπὲρ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικῶν σχολείων, ἐπὶ [δὲ πιστεύεται ὅτι «βουλγαρικὴ κυβέρνησις προστατεύει τὴν ληστείαν χάριν πολιτικῶν σκοπῶν!». Ἐνταῦθα καθίσταται καταφανὴς ἡ μοχθηρία τῶν ἑλλήνων ἐπιθυμούντων ὅπως βλάβῃσι τὰ ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικὰ συμφέροντα. Ἐὰν οἱ ληστεύσαντες τὸν Σολλίνην εἶναι βούλγαροι καὶ διένημιον τὰ χρήματα ὑπὲρ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικῶν σχολῶν τότε ἡμεῖς κατ' ἀναλογίαν ὑποθέτομεν ὅτι ὁ Θανάσης θὰ ἦναι μέλος τῆς ἐλλ. κυβερνήσεως, ἴσως αὐτὸς ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁνειρεύετο ἐν Σερβίᾳ κοὶ Βουλγαρίᾳ συναίνην συνωμοσίας κατὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως τὰ δὲ ληφθέντα ὑπὸ τοῦ Θανάση χρήματα θὰ ἐδωρήθησαν ὑπὲρ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικῶν σχολείων, ὅτι ἡ ἐλλ. κυβέρνησις δι-οργάνωσε τὴν ληστείαν ταύτην καὶ ὅτι ὁ κ. Δηληγιάννης ἀπέστειλε τὸν Θανάση πρὸς λήστευσιν τοῦ τουρκ. σιδηροδρόμου... Ἀνάγκη νὰ μάθωσιν ὅτι τὸ βουλγ. ἔθνος ἐν Μακεδονίᾳ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διατηρῇ τὰ σχολεῖά του καὶ νὰ τρέφῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἑλληνας καλογήρους, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν!

(Σ. Ο.) Ἐκφράζομεν τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν τῇ συναδέλφῳ ἐπὶ τῇ ἀκρατῇ πικρίᾳ μεθ' ἧς γράφει τὸ κατὰ τῶν ἐλλήνων κατηγορητήριον!

Η „ΣΒΟΜΠΟΔΑ“ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἡ ἐν Σοφίᾳ βουλγαρικὴ συν-

άδελφος • Σβομποδά•γράφει ότι «κατά τινες σερβικάς καὶ αὐστριακάς ἐφημερίδας οἱ ἐν Σοφίᾳ λίαν ἐνδιαφέρονται εἰς τὸ περὶ ἐκλογῆς τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ζήτημα» προσθέτουσι δὲ ὅτι οἱ ἐν Σοφίᾳ λίαν ἐταράχθησαν μίπως ἐκλεγῇ ὡς Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁς ἐν Σοφίᾳ θεωρεῖται τυφλὸν ρωσσικὸν ὄργανον καὶ ὁ μεγαλείτερος ἐχθρὸς τοῦ βουλγαρισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ.

«Ἡ ἐπινόησις αὕτη εἶναι λέγει τῶν κενολόγων ἀρταπόκριτων· οἱ ἐν Σοφίᾳ ὀλίγον ἐνδιαφέρονται περὶ τοῦ τίς θὰ ἐκλεγῇ ὡς οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἀφοῦ ὁ τοιοῦτος θὰ ἴηαι Ἕλληνας καὶ κατὰ συνέπειαν ἐχθρὸς τῶν βουλγάρων καὶ ἰδίᾳ τοῦ βουλγαρικοῦ ἐθνικοῦ ἔργου ἐν Μακεδονίᾳ. Δι' ἡμᾶς ἐπομένως εἶναι ἀδιάρρονον τίς ἐκ τῶν ἐλλήνων μητροπολιτῶν θὰ προαχθῇ εἰς τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα, ἀρκεῖ πάντοτε νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἴηαι, ἄλλος ἢ Ἕλληνας. «Λευκὸς ἢ φαιόχρους ὁ λύκος δι' ἡμᾶς δὲν δύναται νὰ ἴη ἢ λύκος!»

ΤΙΣ Ο ΜΕΛΛΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Απαντες σχεδὸν οἱ ἐν Κων)πόλει καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθόδοξοι ἀποτείνουσι πρὸς ἀλλήλους τὴν ἐρώτησιν ταύτην προκειμένου περὶ τοῦ ζήτηματος τῆς διαδοχῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου. Ἡ ρωσική κυβέρνησις πυρετωδῶς ἐργάζεται κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν, ἢ Ἑλληνική οὐχὶ ὀλιγώτερον, περισσώτερον ὅμως τούτων οἱ ἐν Κων)πόλει ζάπλουτοι ὁμογενεῖς εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὑποίων καὶ συγκροτοῦνται ὡς συνήθως συμβούλια ἐπὶ συμβουλίων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν παντοδυνάμων κληρικῶν. Καὶ ὅμως τοῖς καλογήροις τοῦ Φαναρίου ἀπέκειται ἡ ἐκλογὴ!

Τινὲς τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων δὲν ἠρῆσαν νὰ καταστήσωσι γνωστὸν ὅτι ὁ πιθανὸς διάδοχος Διονυσίου τοῦ Ε! ἔσται Ἰωακείμ ὁ Γ! πρῶτον Κων)πόλεως, ἀφορμὴν λαμβάνουσαι ἐκ τῶν διηθεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνεργειῶν τοῦ

Νελίδωρ ὡς ἐτοίμου διηθεν ὄντος τοῦ ἐξόχου τούτου ἀνδρὸς νὰ προκαλέσῃ ζητήματα ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς ὄφελος τῆς Ρωσσίας. Καθ' ἡμᾶς ἡ εἰδησις αὕτη διεβιβάσθη ἐκ Κων)πόλεως φαίνεται ἐπιτήδες εἰς τινὰς τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἵνα καταστήσῃ ὑποπτον τὸν ἐρημίτην τοῦ Αθωνοῦ παρὰ τῇ Υψ. Πύλῃ καὶ ἀποτύχη οὕτως ἡ πιθανὴ αὐτοῦ ἐκλογὴ. Διότι καθ' ἃ βεβαιουῖσιν ἡμᾶς ἐκ Κων)πόλεως ἡ ἐκεῖ ρωσικὴ διπλωματία ἐργάζεται μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ Μητροπολίτου Δέρκων ἢ Ἰωακείμ τοῦ Γ! ἐν ᾧ οἱ πανίσχυροι κληρικοὶ ὑπὲρ τοῦ Ἡρακλείας. Τὸ ζήτημα εἶναι ἂν ἡ Πύλη ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου ἀνοδὸν τῶν Μητροπολιτῶν τούτων ἢ τὸ λμῇ κατὰ τὸν κρίσιμον ἀγῶνα τοῦ προνομιακοῦ ζητήματος προὐκάλεσε τὴν ὑποχώρησιν αὐτῆς, καὶ ἰδίᾳ ἂν οἱ κληρικοὶ ἐξακολουθήσωσιν ὄντες συνηνωμένοι. Επειδὴ δὲ μεταξὺ αὐτοῦ ὑπάρχουσι καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες Ἰωακείμ τὸν Γ! ὅστις τυγχάνει ἀγαπητότατος καὶ παρὰ τῇ λαφ' ἀπολαύων γενικῆς παρ' αὐτῇ ἐμπιστοσύνης, ὅτε ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει αὐτὸς ἔσται ὁ διάδοχος τοῦ Θρόνου ὑπὲρ καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς εὐχόμεθα ὥστε ὁ τῆς Πατριαρχείας ἀγὼν δὲν θὰ διεξαχθῇ μόνον μεταξὺ τοῦ Ἡρακλείας καὶ τοῦ Γ! ὡς ἀνέγραψαν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ μητροπολίτου Δέρκων. Καὶ ὅμως καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν, τοῖς καλαγήροις τοῦ Φαναρίου ἀπέκειται ἡ ἐκλογὴ!!

ΣΧΟΛΙΚΑ

Συνέχεια.

Ἐν τῇ ἀσκήτῃ σχολῇ ἀποτελουμένη ἄλλοτε μὲν ἐκ πέντε τάξεων κατὰ τὸ παρελθὸν δὲ ἔτος ἐξ ἑξ, ἐδίδασκαν κατὰ μὲν τὴν α. ἑξαμῆνιαν διδάσκαλοι ἐν συνόλῳ 5, κατὰ δὲ τὴν β. 6 προστεθέντος καὶ τοῦ βουλγαροδιδασκάλου κ. Ζήνωνος εὐδοκίμωτα διδάξαντος τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν τῆς ρηθείσης Σχολῆς ἐν ἣ ἐσχίσθη, Διευθυντὴς δὲ αὐτῆς ἦτο ὁ Ι.

Ἀννης Σασιλόγλου τρόφιμος τῆς ἐν Σμύρνη μεγαλονύμου Εὐαγγελικῆς σχολῆς ἐν ἣ καὶ ἐπὶ 15 ὅλα ἔτη εὐδοκίμως ἐδίδασκε. Ἡ καθόλου διδασκαλία τοῦ ρηθέντος ἦτο ἀρίστη καθόσον κατάρθωσεν ὁ κ. Σασιλόγλου ἐκτὸς τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων παιδαγωγικῶν γνώσεων τὰς ὁποίας πολυετὴς πείρα καὶ μελέτη ἐχορήγησεν αὐτῷ, νὰ προικισθῇ ὑπὸ τῆς φύσεως καὶ διὰ τοῦ ζανίου διὰ πάντα ἐν γένει διδάσκαλον προσόντος τοῦ νὰ δύναται διὰ τὴν ἑλπίαν εὐχερῶς, εὐμεθόδως καὶ ἐν πάσῃ ὑπομονῇ νὰ μεταδίδῃ τὰς διδασκομένας γνώσεις τῇ μαθητησικῇ καὶ εὐκρινῶς. Καὶ ὡς διευθυντὴς πολὺ ἠδουκίμησε, διότι μόνον ὅτι ἐστερεῖτο τοῦ ἐγώιστικοῦ ἐκείνου καὶ δεσποτικοῦ ὅφους τὸ ὁποῖον ἐξασκοῦσιν ἀνδράρια τινὰ ἅμα μετὰ τὴν ἐκ τῶν διδασκάλων ἐξοδὸν τῶν, ἐνεκεν εὐνοϊκῶν αὐτοῖς περιστάσεων ἀναγορευῶσιν διευθυνταὶ σχολῶν, διὰ τῶν ὁποίων βεβαίως προκαλοῦσι μεταξὺ μὲν τῶν διδασκάλων μικροφιλοτιμίας καὶ κατὰ συνέπειαν διενέξεις, τὴν δὲ πρόοδον τῆς σχολῆς ὡς ἐκ τούτων παραβλάπτουσι ἐκέκτο ὅμως ἀρκοῦσαν τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ἐπιβάλλῃται εἰς συναγέλφους τοῖς ἑνεκα τοῦ μελιχίου καὶ ἀδόλου χαρακτῆρος τοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἀφελεστάτου τῶν τρόπων. Ὑπὸ τοιούτων λοιπὸν πεπρικοιζμένους διδασκαλικῶν προσόντων ἐδίδασκεν εὐδοκίμως ἐν μὲν τῇ α. β. καὶ γ. τάξει τὰ μαθηματικά, ἐν τῇ δ. τὴν ὀρθογραφίαν καὶ ἐν τῇ β. ἁπασαν τὴν ξειραν τῶν ἐν αὐτῇ μαθημάτων.

Ὁ κ. Γ. Σκαναβῆς τρόφιμος τῆς κατὰ Χάλκην Θεολογικῆς Σχολῆς ἠδύνατο καθ' ἡμᾶς εὐδοκίμωτερον νὰ διδάξῃ ἐν τῇ Ἡμιγυμνασίᾳ ἐν τῇ ὁποίᾳ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εὐδοκίμως ἐδίδασκε πολλὰ τῶν σπουδαιότερων μαθημάτων. Ὁπως δὴποτε ὅμως ἐν τῇ ἀσκήτῃ σχολῇ διδάξας εἰς μὲν τὰς τέσσαρας ἀνωτέρας τάξεις τὰ ἱερά, ἐν δὲ τῇ ε. ἁπασαν τὴν ξειρὰν τῶν ἐν αὐτῇ μαθημάτων κατάρθωσε νὰ ἀναδείξῃ ἐν τοῖς Ἕλληνοῖς μαθητὰς κατὰ πολὺ ὑπερτερύσαντας τοὺς τῆς δ. τάξεως καὶ τοῦ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν εἰδημόνων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν τὴν πορείαν τῶν ἐξετάσεων. Καθυστέρησεν ὅμως ἐν τῇ μαθηματικῇ τῆς Γεωγραφίας καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ τῶν μαθηματικῶν καὶ τοῦτο διότι τὸ μὲν δὲν ἀνήκεν εἰς τὸ εἶδός του, τὸ δὲ διότι δὲν διήκουσε συστηματικῶς ἐν διδασκαλίᾳ τὴν νέαν καλουμένην μέθοδον ἣν ἐπαγγέλλονται οἱ νεωτερίζοντες διδασκαλισταί!

Ὁ κ. Χρήστος Γρόκας τελειόφοιτος τοῦ διδασκαλείου Αθηνῶν διδάξας ἐν μὲν τῇ δ. τάξει ἅπαντα τὰ μαθήματα

ἐκτὸς τῶν ἱερῶν καὶ τῆς ὀρθογραφίας ἐν δὲ τῇ γ. τὰ Ἑλληνικά δὲν ἀπέφερε δυστυχῶς τοὺς προσδωκωμένους καί ποὺς παρὰ τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ζωηρότητα. Καθ' ἡμᾶς καλλιτέρους θὰ ἀπέφερε ἂν ἐδίδασκε μόνον τὰ μαθήματα τῆς γ. τάξεως καθ' ὅσον μάλιστα εἶναι φανερόν ὅτι οἱ ἐν τοῖς διδασκαλείοις περισσώτερον κατατρίβοντες τὸν χρόνον ἐν τοῖς παιδαγωγικοῖς ἀδυνατοῦσι νὰ διδάξωσιν ἀνώτερα Ἕλληνικά καὶ ἐγκύκλια μαθήματα.

Ὁ κ. Αθανάσιος Εὐσταθιάδης ἐπὶ δέκα καὶ ἐπτά ὅλα ἔτη ἐργαζόμενος ἐν τῇ ρηθείσει σχολῇ, ἀκάματος τοῦ καθήκοντος λάτρης καὶ τῆς ἀρχαϊκῆς σχολῆς ὁπαδὸς τῆς ἀπαιτούσης πράγματα καὶ οὐχὶ ἀφηρημένας ιδέας καὶ ἐπιδείξεις ἐδίδασκεν λίαν εὐδοκίμως ἅπαντα τὰ μαθήματα τῆς δ! τάξεως καὶ τὴν Καλλιγραφίαν ἐν ἀπάσαις ταῖς τάξεσι, διακόψας δυστυχῶς αὐτὰ κατὰ Ἀπρίλιον ἐνεκεν δεινώσεως χρονίου στομαχικοῦ νοσήματος τοῦ μόνου ἱσως δώρου ὅπερ ἀποκομίζει ἀποσυρόμενος τῆς διδασκαλικῆς ἑδρας ὡς μισθὸν τῶν ὑπὲρ τῆς Κοινότητος πολυχρονίων κόπων του. Ὁμολογουμένως ὅμως ἡ ἀσθένειά του ἐπέφερε χάσματά τινα ἐν τῇ σχολῇ ἀναπληρωθέντα ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῶν λοιπῶν διδασκάλων.

Τέλος ὁ κ. Κ. Βασιλειάδης τελειόφοιτος τοῦ ἡμετ. Ἡμιγυμνασίου κατάρθωσε μεθ' ὅλην τὴν ἀπειρίαν του νὰ διδάξῃ ἐπιτυχέστατα ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ κ. διευθυντοῦ ἐν τῇ πρώτῃ τάξει κατὰ δὲ τὴν ἀσθένειαν τοῦ κ. Εὐσταθιάδου καὶ ἐν τῇ δ! τὰ Ἑλληνικά ἐν ἣ καὶ ἀρχήθεν ἐδίδασκε τὴν Ἑλλ. Ἱστορίαν καὶ Γεωγραφίαν, πιστεύομεν δὲ ἀδιστακτικῶς ὅτι μεγάλως ὠφέλῃσει τὴν Κοινότητα ὡς διδάσκαλος μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του ἐν Φιλιππουπόλει ὅπου κατὰ τὸ παρὸν ἔτος μετέβη.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΜΕΛΕΤΗ

Κ. Σ. ΠΕΡΒΕΛΗ.

(Συνέχεια)

Μὴ λειτουργοῦντος τοῦ θεάτρου καὶ οἱ συγγραφεῖς ἐξέλιπον, οἵτινες κατ' ἀνάγκην καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ἔδει περὶ Χριστοῦ παθήσεων καὶ μαρτυρίαν Αποστόλων νὰ γράψωσι. Πολλοὶ τῶν κληρικῶν ἐγραψαν δραματικά δοκίμια, ἅτινα ὅμως δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπιτήχωσι διότι μόνῃ ἡ φαντασία δὲν ἀρκεῖ· τὰ ἔργα πρέπει ν' ἀναβιβάζωνται ἐπὶ σκηνῆς ὅπως γείνῃσι βιώσιμα. Οὕτω

(34) ΕΠΙΦΥΛΙΣ • ΟΔΗΣΣΟΥ • (34)

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΙΜΜ

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΓΓΑΝΙΔΟΣ.

[Συνέχεια].

Νοήσας ὁ διπλωμάτης πῶθεν καταφέροντο τὰ ραπίσματα παρεσκεύασθη νὰ τὰ ὑποδεχθῇ.

— Μεγαλειότατε, ἡ κόμη μου ἐλευκάνθη οὐχὶ ἔνεκα τῆς ἡλικίας μου. Ἄλλ' ἔνεκα οἰκυγενειακῶν θλίψεων· ἡ μόνῃ μου παρηγορία εἶναι ἡ θυγάτηρ μου, ἡ βάρωνις Σαμπάχ. Ὁ δὲ υἱὸς μου Δημήτριος εἶναι μὲν ἀγαθὸς καὶ ἀριστος ἀνὴρ, ἀλλ' ὁ οὐρανὸς δὲν τῇ ἐπεδαψίλευσε μεγάλην προσόντα. Ἐν τούτοις ἑτέρα θλίψις πίπτει τὴν καρδίαν μου καὶ δὲν δύναμαι ν' ἀντιστῶ. Με-

γαλειότατε, δὲν εἶμαι ὡς ὑμεῖς εὐτυχῆς περικυκλούμενος ὑπὸ τεσσάρων υἱῶν, πλῆθος ἐγγόνων ἕνα μόνον ἔχω υἱὸν παρὰ τοῦ ὁποῖου προσδοκῶ ἐγγόνους, διότι ἡ κόμησά Σακράδσκη τὴν ὁποῖαν ὁ υἱὸς ἔλαβεν ὡς σόζυγον κατ' ὑποχρέωσιν...

— Καθ' ὑποχρέωσιν; ἠρώτησε συνοφρυωθεὶς ὁ αὐτοκράτωρ.

— Δὲν ἐγένετο κατ' ἀπαίτησιν τῆς Υ. Μεγαλειότητος; ἠρώτησεν ὁ διπλωμάτης μὲ ὕψους πλάστης περιεργείας· ἐγὼ οὐδέποτε θὰ συγκατατίθωμι εἰς τὸ συνουκῆσθαι τούτου τὸ ἐπ' ἐμοὶ οὐδέποτε ἡ θυγάτηρ μου κόμητος Σακράδσκη θὰ καθίσταται νύμφη μου.

— Ἐξήγησα διὰ τοῦ συνοικεσίου τούτου νὰ σᾶς συνδέσω καὶ θέσω τέρμα εἰς τὸ μίσός σας. Ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκειμένον, πρέπει νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν σκαδαλώδη διαγωγὴν τῆς νύμφης σου, ὁ δὲ υἱὸς νὰ ἐπιστρέψῃ παρ' αὐτῇ.

— Μεγαλειότατε, ὑπάρχουσι περιστάσεις καθ' αἷς οὐδὲν ἰσχύουσι τὰ δικαιώματα τῶν γονέων, εἴπεν ὁ διπλωμάτης μετὰ ἐλαφρᾶς ὑποκλίσεως. Ἡ κόμησά Νεσελρόδ θὰ μένῃ παρὰ τῇ πατρὶ τῆς, δεῖς...

— Ἀρκεῖ διέκοψεν ὁ Νικόλαος δυσχερῆς διότι καὶ τὴν φορὰν ταύτην δὲν κατάρθωσε νὰ νικήσῃ τὸν ὑπουργόν του· πρέπει νὰ τῇ γράψῃς διότι ἀπατᾷ νὰ πύσῃ ὁ σκανδαλώδης γίγας περὶ ἐμὲ. Τὸ θέλω ἀκούεις; ἄπελθε λοιπὸν τώρα καὶ μὴ λησμονεῖς τὴν προκήρυξιν τῆς 14 Δεκεμβρίου.

Ὁ κόμης Νεσελρόδ ἐπέκλινεν καὶ ἐξῆλθεν.

Ὁ αὐτοκράτωρ μέινας μόνος ἐστήριξε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ βραχίονος παραδοθεὶς βαθεῖας σκέψεως.

— Οὕτε δύναται, οὕτε πρέπει ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ γείνῃ εἰρήνη, εἴπεν αἰφνης. Ἡ ἱστορία ἐνδόξου βασιλείας νὰ ἔχῃ ὡς ἐπιλογὸν καὶ κατὰ κλειδα αἰσχρὰν εἰρήνην; Οὐδέποτε! Τὴν κληρονομίαν ταύτην ὁ ἀρῆσιν τῇ υἱῷ μου. Καὶ ἂν ἐπὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ καταρθῇ ὑπὸ ζοφερῶν νεφρῶν θὰ καταρθῶσιν σὺν τῇ χρόνῳ νὰ τὰ διασκορπίσῃ καὶ ἀναγκάσῃ τὸν ἥλιον νὰ φωτίσῃ καὶ ἀναδείξῃ τὴν Ρωσσίαν, τὴν ὁποῖαν αὐτὸς ὀνειρεύεται. Ναί, ὁ υἱὸς μου Ἀλέξανδρος, ὁ διάδοχος μου, πάντοτε ὁμιλεῖ περὶ ἐλευθερίας ἀναπτύξεως. Ἡ μόνῃ αὐτοῦ σκέψις εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν δουλοπαροικίων. Ἡ ἰδέα λαμπρὰ καὶ

φραα δύναμένη τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ ἐκπλήξῃ ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην, ἂν ἐπετύχαινε. Ἀλλὰ δὲν δύναται!!

Ὅλοι οἱ διοικηταὶ ἀπήντησαν εἰς τὴν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐγκύκλιον μου ὅτι ἀνθίστανται οἱ ἀριστοκράται. Ἡ πραγματικὴ τῆς ιδέας ἐπαφίεται εἰς τὸν Ἀλέξανδρον, ὅτι θὰ κληρονομήσῃ τὴν ὑποπτον εὐγνωμοσύνην τῶν χωρικῶν καὶ τὸ ἀσπονδὸν μίσος τῶν εὐγενῶν. Ἀλέξανδρος, θὰ καταστῇ ἀρὰ γε τοσοῦτον ἰσχυρὸς ὥστε νὰ συγκρατήσῃ ἐν ταῖς αὐτοκρατορικαῖς παλάμαις τὰς ἡνίας τῶν παθῶν ἀφου ὁ γίγας πατήρ σου μόνος κατάρθωσε νὰ τὰ συγκρατήσῃ. Διατί νὰ μὴ ἦτο ὁ Κωνσταντῖνος ὁ πρωτότοκός μου υἱός; Οὗτος ἐκκληρονόμησε τὴν εἰρηρὰν θέλησιν μου, ἐν ᾧ ὁ Ἀλέξανδρος δοξάζει τὰς ξένας ἀρχὰς καὶ ὁδηγεῖται πολλάκις ἐπ' αὐτῶν. Ὁ αὐτοκράτωρ ὀφείλει μόνος νὰ ἐκπέττει καὶ ἀφ' αὐτοῦ νὰ ἐνεργῇ· δὲν ἔχει ἀνάγκην συμβούλων ἄλλ' ὑπηρετῶν.

Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ πάλιν ἐβυθίσθη εἰς σκέψεις. Ἐσκέπτετο περὶ τῆς τρομερᾶς ἐπιμονῆς τοῦ Κωνσταντίνου ὅστις ἐφρόνει τὸν μεγαλειτερον ἀδελφόν μου, τὸν ἐπίδοξον τῆς Ρωσσίας διάδοχον,

λοπόν διςχίλια παρήλθον ἔτη καθ' ἃ οὐδὲ μία λέξις ἀπὸ σκηνης Ἑλλ. ἡκούθη, ἂν ὅπου τὸ Ἑλλ. θέατρον ἐτάφη. Μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας μας ὁ Ἕλλην εἶχε νὰ σκεφθῇ περὶ ἀνιδρύσεως ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων, ἐλθισμῶν δὲ τὸ μεγαλειότερον τοῦ κόσμου σχολεῖον. Οἱ φανατικοὶ τότε ἱερεῖς μας, ἡμιμαθεῖς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἵνα μὴ εἴπω ἐντελῶς ἀγράμματοι ἐξέρχοντο ὀλιγίστων συνιστῶν ἀποχὴν ἀπὸ θεαμάτων, ἐν οἷς θεάμασι καὶ τὸ θέατρον καὶ τὸ δράμα, καὶ οὕτω μόλις πρὸ τριακονταετίας τὸ θέατρον ἐτόλμησε νὰ πῇ μικρὰν καλιὰν ἐν τῇ ἐστὶα αὐτοῦ, ν' ἀναγεννηθῇ ὡς ὁ φοινῖξ ἀπὸ τῆς τέφρας του. Πρώτους θεμελιωτὰς τοῦ ἀναγεννηθέντος θεάτρου μετ' ὑπερφηφάνειας δυνάμεθα νὰ ὑποδείξωμεν ἄνδρας ἐπιφανεῖς, ὡς τὸν Ραγκαβῆν, τὸν Ορφανίδην, Καρτέσιον καὶ ἄλλους· ἀλλὰ ἐραστεῖται ἵν' ἀδύνατον νὰ συνεχίσωσι τὸ ἔργον, καὶ οὕτω ἐβελούσια θύματα προσήλθον τότε ὁ Σούτζος, ὁ Καρτέσιος, ὁ Κυριακὸς καὶ ἄλλοι οἵτινες καὶ τὸν πρῶτον συστηματικὸν κατήρτισαν θιάσον. Τὸ ἀληθές ἐστὶν ὅτι ἐν τῇ πρωτεύουσῃ μας Ἰταλοὶ τινὲς παραστάται ὀλίγας μόνον ψευδίζοντες λέξεις Ἑλληνικὰς πρῶτοι αὐτοὶ ἐδοκίμασαν καὶ ἀνεβίβασαν ἐπὶ σκηνης καὶ παρέστησαν εἰς Ἑλλ. γλῶσσαν, αὐτοὶ δὲ μετέδωκαν καὶ ἡμῖν τοῖς καλοῖς γείτοσι, τοῖς ἀποθαυμάζουσι πᾶν τὸ ὄνειον καὶ τὴν τέχνην τὴν ὑποκριτικὴν, καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ὃν ἐπὶ χρόνον μακρόν ἔμεινε στῆσιμον τὸ Ἑλλ. θέατρον. Ὁ Πρῶτος Ἑλλ. Θιάσος ἐχαιρετίζθη ἐν Κ)πόλει ἐνθουσιᾶσιν, ἔνθα ὁ τότε πρέσβυς Ραγκαβῆς ἡνοῖξε τὰς ἀγκύλας καὶ περιέβαλε καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς ἀθλητὰς. Φαντασθῆτε ὅποιον γόητρον, πόσα ὄνειρα πόσας ἐλπίδας πόσα ὑπὸ σποδὸν ὑπνῶτοντα πυρὰ συνεδάδισεν ἡ πρώτη ἐν Κ)πόλει παράστασις. Ἑλλ. παράστασις, Ἑλλ. ἔργον, Ἑλληνες ἡθοποιοὶ εἰς Ἑλληνίδα φθεγγόμενοι φωνήν! Ἐν Σμύρνῃ ἐνθουσιωδὲς ἐστὶς ἔτυχεν ὑποδοχῆς ἡ Ἑλλ. σκηνή. Ἡ Σμύρνη ὑπεστήριξεν ἀπὸ τῶν ἀγκαλῶν τῆς ἔτι ἔδωκε τέκνα εἰς τὴν σκηνήν, καὶ οὕτως ἡδύνησε τοὺς στρατιώτας ἡ περιπεφρονημένη σκηνή μας. Ἐπρεπε νὰ εὐρεθῶσιν ἐβελούσια θύματα δυνάμενα ἀγογγύστως ν' ἀντιμετωπίσωσι τὴν περιφρόνησιν καὶ χλεύην πολλῶν, οἵτινες τὴν θείαν τέχνην παρεγνώριζον καὶ ἐψέγον. Προλήψεις καὶ προκαταλήψεις τῶν τῶς ὀρεξεῖσθαι φουστὰν ἐλλοφώρων πατέρων ἐκώλυσαν πολὺ τὴν πρόοδον τοῦ θεάτρου. διότι πολλοὶ τῶν τότε νέων, εὐπαιδευτοὶ λαμπρὸν μέλλον παρηγκώνισαν χάριν τῆς σκηνης, ἀλλ' εἰς τὸν εὐγενῆ αὐτῶν ἀγῶνα ἀντὶ ἐνθαρρύν-

σεως καὶ ὑποστήριξεως εὗρον τὸν ψόγον, τὴν κατὰ κρίσιν, τὴν πενίαν. Ολιγίστοι ὑπέστησαν μέχρι τέλους τὸ μακρὸν μαστύριον, οἱ πλεῖστοι δ' αὐτῶν, ἀνακρουόμενοι πρῶμαν, ἀφῆκαν τὴν ἀκανθώδη κονίστραν καὶ ἐστράφησαν εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα. Καὶ ἐν τούτοις ἡ σκηνή εἶχεν ἀνάγκην νέων εὐπαιδευτῶν, καλῶς ἀνατετραμμένων. Εἶρον λοιπὸν τὰς θύρας τοῦ θεάτρου ἀνοικτὰς πολλοὶ δι' οὐδὲν χρήσιμοι, ἄχθῃ ἀρούρης, καὶ σμῆνος φαυλοβίων συνανέμιχθη τότε μετὰ τῶν ἀληθῶν ἐργατῶν καὶ μαρτύρων. Τὸ θέατρον εἶχε καταστῆ κέντρον ὀκνηρίας. Καὶ εἰς τοῦτο πταίει ἡ ψυχρότης τῶν ὁμογενῶν, ἡ ἀποδίδουσα ἱσὴν τὴν ὑποστήριξιν τοῖς πᾶσι. Ἀπὸ δεκαπενταετίας παρακαλοῦνθι, φίλτατοι ὁμογενεῖς, τὴν πορείαν τοῦ Ἑλλ. θεάτρου καὶ μετὰ χαρὰς βλέπω, ὅτι σὺν τῇ ἀναπτύξει τοῦ δημοσίου συναναπτύσσεται καὶ τὸ θέατρον, ὅτι ἀπεδόθη τέλος ἡ προσήκουσα θέσις τοῖς ὑποκριταῖς ὅτι βαδμηδὸν ἐξέλιπον οἱ φαῦλοι, καὶ ὅτι πολλοὶ τῶν καλλιτέρων νέων εὐέλπιδες ἀνέρχονται τὴν κονίστραν προσβλέποντες εἰς βελτίωσιν ἐν μέλλοντι. Μόνῃ ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐπισημοποιήσῃ τὸ ἐπάγγελμα διὰ τὴν δρῶσεως ἐθνικοῦ θεάτρου, καὶ δραματικῶν σχολείων. Μετ' ἀφ' αὐτοῦ χαρὰς μανθάνω, ὅτι μετ' οὐ πολὺ ὁ σπῆτος ἡμῶν ἀναξ' δέξει τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ ἐθνικοῦ τοῦτου καθιδρύματος· καὶ οὕτω μετὰ πάροδον τῶν αἰώνων θὰ πῇ τέλος καλιὰν ἐν τῇ πατρίδι γῇ τὸ θέατρον ὑπερ' ὅσα ὠραία πράγματα ἡδύνατο νὰ παράσχω.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Χθὲς ἐπὶ τῇ ἐπετείῃ τῆς ἐνώσεως τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἐβλήθη δοξολογία ἐν τῇ βουλγαρικῇ ναφ' ὧς αὐτῶς δὲ ἐβλήθη δοξολογία ἐν τῇ ἀνακτορικῇ ναφ' Ἀγίου Δημητρίου τατὰ τὴν ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος, ἐν ἣ παρήσαν πολλὰ ἐπισημότητες.

— Τὴν 12-ην τρ. προσκαλοῦνται οἱ ἐφεδροὶ τῆς 7-ης καὶ 8-ης ζεῖρας ὡς οἱ συγκαταλεγόμενοι εἰς τὴν ἐφεδρείαν πολιτοφυλακῆς οἱ συμπληρώσαντες τὸ 28-ον καὶ 29-ον τῆς ἡλικίας τῶν εἰς δεκαπενθήμερον ἐκγύμνασιν.

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀφίκοντο καὶ μετὰ διήμερον αὐτῶν διατριβὴν ἀεχώρησαν εἰς Γιούργεβον τρεῖς φοιτηταὶ τοῦ ἐν Σοφίᾳ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτηρίου χάριν τοῦ ἐκεῖ συνεδρίου τῶν φοιτητῶν τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου.

— Ἐπίσης ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν διατρίβει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὁ διοικητὴς τῆς

στρατιωτικῆς σχολῆς ταγματάρχης τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν κ. Πετράφ.

— Τὴν 2 Σεπτεμβρίου τὰ μέλη τοῦ Νομαρχιακοῦ συμβουλίου συνελθόντα εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχαιότερου ἐξ αὐτῶν κ. Β. Χρήστου, προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διαρκῶν μελῶν ἐξελέγησαν δὲ πρόεδρος μὲν ὁ κ. Νικ. Στέρεφ, ἐκ Δοβριτσίου, μέλη Μόσχος Πέτρου καὶ Σερμπετῆ Χαβοῦζ ἐκ Βάρνης καὶ Μιχαὴλ Δασκαλάφ ἐκ Βαλτσικίου.

— Λύριον Κυρακὴν ἀναχωρεῖ διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀπερχόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ διευθυντὴς καὶ ἐκδότης τῆς «Οδηροῦ» κ. Χ. Α. Λαμπρίδης ἕνεκεν συμφερόντων τοῦ φύλλου.

— Ἀφίκετο εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ τέως Γάνου καὶ Χώρας καὶ νυν Μητροπολίτης Βάρνης κ. Πολύκαρπος.

— Ἀφίξεις. Ἀφίκετο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὁ ἐν Σοφίᾳ γυνικὸς πρόξενος τοῦ Βελγίου κ. Πέτη δὲ Τόζε.

— Ἐπίσης ἀφίκετο ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης κ. Τόντσεφ μετὰ τῆς γυναικαδέλφης του καὶ ἐγένετο δεκτός ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. εἰς ακρόασιν ἐπιδούς τῇ ἡγεμονίᾳ ακρόασιν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τῆς χθὲς ἐκ Κων)πόλεως καὶ αὐτῇ ἡ Πύλῃ εἰδοποιήθη περὶ τῆς καταλήψεως τοῦ Σιγρίου, τούτου δ' ἕνεκα ὁ τοῦρκος ὑπουργὸς ἐπιτῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξήγησεν ἀμέσως ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν ἄγγλον πρέσβυν ὅστις ἀπῆντησεν ὅτι ἡγνῶει ὀλοτελῶς τοιοῦτό τι ἀπέδιδε δ' αὐτὸ εἰς γυμνάσια, χάριν τῶν ὁποίων ὁ ἄγγλος ναύαρχος θ' ἀπεβίβασεν ὀπλίτας εἰς ἐρμημον νησιδίων ὅπως ἀναπνεύσωσι, καὶ ὅτι αἱ βυθυσθεῖσαι τορπιλλοὶ θάσκοποι ἐκγύμνασιν. Τὰ αὐτὰ εἶπεν ὁ Σὶρ Οὐάιτ καὶ τοῖς συναδέλφοις του.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις τ' ἀγγλικά θωρηκτὰ ἀπῆραν διὰ τὴν Μαρμωρίταν (·)

Οἱ τοῦρκοι θεωροῦσι τ' αὐσυνήθη ταῦτα γυμνάσια ὡς απειλητικὴν προειδοποίησιν, σκοποῦσαν τὴν ἐκπύρσιν τοῦ Σουλτονου καὶ ὑποδει-

ουσιν ὅτι μετ' εὐκολίας θὰ ἡδύνατο νὰ γείνη ἡ κατοχὴ ἀπὸ πλάστικῆς εἰς πραγματικὴν.

Ἀποδίδεται σημασία εἰς τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἀγγλικοὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ στόλος εἶναι σήμερον διπλάσιος τοῦ συνήθους, ἐνθυμοῦνται δ' ὅτι οἱ ἄγγλοι κατεμέτρησαν ακριβῶς τὰ παράλια αὐτὰ τῆς Μητυλήνης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Νεώτεροι δὲ τηλεγρ. εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διαβεβαιοῦσιν ὅτι οἱ ἄγγλοι ἀπεβίβασθησαν μετὰ τηλεβόλων ἐν Σιγγρὶ χωρὶς νὰ ἔχωσι τὴν πρὸς μούτο ἄδειαν καὶ ἔστησαν τὰς σκηνὰς τῶν νησιδίων περιεζώσθη ὑπὸ τορπιλῶν. Ἡ κυβερνήσις δὲ ζητήσασα ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ Σὶρ Οὐάιτ ἔλαβε προφορικὰς τοιαύτας, μὴ ἀρκεσθεῖσα δὲ ἐζήτησεν αὐτὰς ἐγγράφους, ἀλλ' ὁ Οὐάιτ δὲν ἀπῆντησεν εἰσέτι. Τὸ δὲ πρακτορεῖον Χαβάς βεβαίῃ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις ἀποδοκιμάζει τὴν διαγωγὴν τοῦ διοικητοῦ τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου ὅστις ἀπεβίβασεν στρατὸν ἐν Σιγγρὶ χάριν γυμνασίων. Ὡστε εἰς τὰς διαδόσεις ἐνέχεται ποῖα τις σπουδαιότης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Εἰδήσεις ἐκ Πετροπόλεως ἐκ καλῆς πηγῆς ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ κυβερνήσις ὀριστικῶς ἀπέρριψε τὴν ὑπὸ τῆς Γερμανίας προταθεῖσαν αὐτῇ ἐμπορικὴν σύμβασιν.

— Ἐκ θετικῆς πηγῆς πληροφοροῦμεθα ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ἡ Πύλη ἐπέτρεψεν εἰς τὸν ἀπὸ 20 ἡδὴ μηνῶν μονάζοντα ἐν Ἀγίῳ Ορειτρωφῇ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχὴν Ἰωακείμ Γ' νὰ ἐπνυκαμῇ εἰς Κων)πολιν.

— Παρὰ τὰ ἀρχαῖα τουρκικὰ νεκροταφεῖα τῆς Φιλίππουπόλεως εὐρέθησαν τέσσαρες εὐρεῖαι βαθμίδες ἐκ γρανίτου μετ' ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν.

— Ἀφίκετο ἐν Σοφίᾳ ὁ ὑπαπσιτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλιάνου Γκόλτς πασζᾶς καὶ κατέλυεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐν Σοφίᾳ ἐπιτρόπου τῆς Τουρκίας.

— Κατὰ τὰς τηλεγραφικὰς ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις ἀφίκοντο εἰς Πειραιᾶ τὸ τελευταῖον τῶν τριῶν ἑλλ. θωρηκτῶν τὰ «Ψαρά» γενόμενον δεκτὸν μετ' ἀκρατῆρον ἐνθουσιασμοῦ.

— Ἡ πωλονικὴ ἐφημερίς «Ορα» βεβαίῃ, ὅτι λίαν προσεχῶς ἀφικηθήσεται ἐν Βαρσοβίᾳ στρατὸς ἐξ 150,000 ἀνδρῶν δαί θ' ἀδιαμῆν ἐκεῖ ὀλίγον χρόνον. Εἰς κ' τὰ δυτικὰ μέρη τῆς Πωλωνίας συγκεντρωθήσεται στρατὸς ἐκ 500,000 ἀνδρῶν.

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Οδηροῦ» εἰδοποιεῖ εἰς τε τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνῶστας αὐτῆς ὅτι ἐπειδὴ δὲν συνεπληρώθη εἰς τὴν τὸν προσωπικὸν τοῦ τυπογραφείου μὴ ἀρικομένον εἰσέτι τῶν ἐκ Κων)πόλεως στεχυοδετῶν, διὰ τοῦτο προήλθεν ἡ καθυστέρησις τοῦ παρόντος φύλλου.

— Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ καταστής ὅσον τάχος αὐτοκράτωρ Μαρία· δὲν θίλεις νὰ γείνης πρώτη μεταξὺ πάντων.

— Οὐχί, οὐχί θίλω μόνον νὰ μείνω τέκνον ἡμῶν καὶ τίποτε περισσώτερον.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐνηγκαλίσθη αὐτὴν τρυπαρᾶς, [Ἀκολουθεῖ]

ἐγίνωσκεν ὅτι ἔχει πολλοὺς πιστοὺς ὁπαδοὺς καὶ ἐν τῇ στρατῷ καὶ ἐν τῇ λαῷ καὶ ὅτ' θεωροῦσιν οὗτοι τὸν Κωνσταντῖνον ὡς μόνον νόμιμον διάδοχον, διότι ἐγεννήθη δταν ὁ πατὴρ του εἰρρίκετο ἐπὶ τοῦ θρόνου.

Ἀνελογίζετο τὰς τρομερὰς ἐξιδας καὶ τοὺς αἰματηροὺς ἀγῶνας τῶν δύο ἀδελφῶν, ἀλλ' ἄμα καὶ τὸν ὑποπτον χαρακτῆρα τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ του, ὅστις θὰ ἐπεβάλλετο εἰς πᾶσαν θυεῖαν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς αἵματοχυσίας.

Ὁ Νικόλαος ἐσκεπάζε τὸν ἀνατολικὸν πόλιν ἐπὶ τῇ σκοπῇ ὅπως κληροδοτήσῃ βασιλικὸν στέμμα καὶ τῷ υἱῷ του Κωνσταντίνῳ καὶ ἱκανοποιήσῃ οὕτω τὴν φιλοδοξίαν αὐτοῦ, ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ κατέστρεψαν τὰ σχέδιά του. Καὶ ἴδῃ ὁ θρόνος τοῦ πρωτοτόκου τοῦ υἱοῦ ἐπελείετο ὑπὸ τοῦ δευτεροτόκου.

Τοσοῦτον ἀπὸ τῆς Χόλδου τὸν αὐτοκράτορα αἱ ἀνωτέρω ἐκείσεις ὥστε δὲν ἀπετήρησε τὴν ἐξουσίαν μίας κυρίας. Ἡ κυρία αὕτη ἐπληξάσεν ἱσχυρῶς τὸν αὐτοκράτορα, ἔλαβε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὁποίαν καὶ ἡσπάζθη. Ὁ Νικόλαος ἐταράχθη, ἀλλ' ἀμέσως ἀνεγνώρισε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφαιδρύνθη.

Εἶτα διὰ γλυκείας φωνῆς ἠρώτησε:

— Σὺ εἶσαι Μαρία; διατὶ σήμερον ἡγήσας;

— Πάτερ, ἐγραψα εἰς τὸν ζῦγγόν μου, ὅστις ἀναμνηστικῶς λυπεῖται διότι τὴν λαμπρὰν τῆς σήμερον ἑορτὴν ἑορτάζει μακρὰν τοῦ πατρός του.

Ἡ Μαρία αὕτη, ἡ ἐξυμνος τοῦ διαδόχου, ἦν λίαν προσφιλεῖς τῷ αὐτοκράτορι, εἰ καὶ κατ' ἀρχὰς ἀντίθετος εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἐνοικεῖσθαι βασιμῶν δὲν ἡ νεαρὰ ἡγεμονίς καταβόρσε νὰ καταλάβῃ τοιαύτην θέσιν ἐν τοῖς ἀνακτορίοις, ὥστε, , , , ἀπῆλθε τὴν τιμὴν μὲν καὶ τὸν θαυμασμὸν πλείων, ἀλλ' ἄμα καὶ τὸν φθόνον καὶ τὸ μῆκος ἐτέρων. Ὁ αὐτοκράτωρ εἶχεν ἐκτιμήσει τὰ προτέρων αὐτῆς εἰς τὴν πλήρη ἔρωτος καὶ πίστης καρδίαν τῆς. Οἱ κόλακες, οἵτινες ἐκυλόντο ἐν τῇ κοινοτῇ πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ αὐτοκράτορος ὅπως ἀνυψωθῶσιν εἰς ἀξιώματα καὶ τιμὰς καὶ ἐνέφρανον τὸν πατέρα κατὰ τοῦ διαδόχου, διότι οὕτως παρεργίζοντο αὐτοὺς εἰ καὶ ἀπαικρύναν αὐτὸν πολλῶν σπουδαίων ἐργασιῶν, δὲν κατέρχοντο παρὰ τὰς ραδιουργίας αὐτῶν, ὅπως ἐπιφύρωσι μῆκος μεταξὺ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς νέμης του· οὐχὶ μόνον ἡγάπα τὴν νέμην του ἀλλὰ πολλὰ καὶ περὶ διαφόρων ἔργων ἠρώτα

αὐτὴν εἰς τρόπον ὥστε ἀντικατέστη τῇ πρῶτῃ προσφύλῃ ἀδελφῇ τοῦ αὐτοκράτορος, τὴν μεγάλην δούκιζαν Ἑλένην.

— Πάτερ, εἶπεν ἡ Μαρία μετὰ τελευτημένου ἔργου διατὶ ἐκτίπτεται; διατὶ δὲ ζοφώδες σκέψεις σκοτίζουσι τὴν διάνοιάν σου; Χαῖρε σήμερον καὶ ἔσο εὐτυχὴς κατὰ τὴν εὐχὴ ταύτην ἡμῶν χάριν ἡμῶν καὶ τοῦ ἔθνους.

— Μαρία, ἐπέρχονται στιγμαὶ καθ' αἷς φρικῶδεις σκέψεις ταράττουσι τὸν νουν μου. Ἀστραπιαῖως διηλθε τὸν νουν μου ὅτι σήμερον ἑορτάζω διὰ τελευτημένην φορὰν. Πῶς ἔχει ἡ πενθερά σου; — ἘρΧομαι ἀπὸ τῆς αὐτοκρατορίας ἡμεῖς ἔχει καλῶς καὶ ἐπύρρει νὰς ἴδῃ.

— Πῶς; ἀπῆλθε παρὰ τῇ αὐτοκρατορίᾳ; δὲν ἐλαβες ἐπ' ὄψει ὅτι μετὰ ἐν ἔτος θὰ ἔρῃ ἐν αὐτοκρατορίᾳ ἡ δὲ νυν αὐτοκράτειρα θὰ γένη γυνὴν μόνον τίτλον;

— Πάτερ, μὴ φοβίζεσθαι· ἂν, μὴ ὁμολῇτε οὕτω εἶπεν ἡ νεαρὰ δούκιζα ριψήσια ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ αὐτοκράτορος καὶ κρέπτονται ὁπίσθον τῶν ἡμῶν τοῦ τὰ δάκρυά της. Πάτερ μου, ἀγαπή με πατέρα δι' ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ μὴ ὁμολῇ οὕτω!

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

Συνιστάμεν τοῖς ὁμογενέσι τὰ λαχεῖα
οφώρα γραμμάτια τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρ-
χαιολογικῆς ἐταιρίας τὰ ὁποῖα εὗρισκον-
ται ἐν τῷ ἐνταύθα Β. Ἑλληνικῷ Προ-
ξενίῳ καὶ παρὰ τῷ κ. Κ. Κουλμάζῃ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἢΑΙ

ΩΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΥΣ

Μεγάλη ὁδὸς Ἀλεξανδρόποκα Ἀρ. 48.

ΕΝ ΠΥΡΓΩ.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

κοσμημάτων χρυσῶν, ἐπικρῶσων, ἀργυρῶν κτλ.

Ἀντικειμένων πολυτελείας

ἐπιτραπέζιων σκευῶν

ρολογίων διαφόρου σχήματος καὶ ποιότητος.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΤΕΡ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

τοῦ πράγματος

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ

ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

Η „ΑΜΕΡΙΚΗ“

Τὸ γνωστὸν τοῦτο ἐν πύργῳ
κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀλεξαντρόποκα
καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 187 ξενοδοχεῖον,
κείμενον ἐναντι τῆς οἰκίας Α. Πρε-
ζέντη ἐνθα ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν
κατὰ τὰς ἐν Πύργῳ ἐπισκέψεις
του διαμένει, διευθύνεται ὑπὸ τοῦ
κ. Κριεζῆ Ἀθανασίου ὅστις ὑπὶ
σχνεῖται εἰς τοὺς πολυαριθμοὺς
αὐτοῦ πελάτας καὶ πρὸς πάντα ἐν-
γένει ἐκεῖ μεταβαίνοντα, ξένον
σπανίαν καὶ μοναδικὴν ἐν πᾶσι
καθαριότητα, περιποίησιν καὶ προ-
θυμοτάτην ὑπηρεσίαν.

Ἡ Ὀδησσὸς συνιστᾷ αὐτὸ ὡς
τοιούτον καὶ ἰδιαιτέρως.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Απὸ τῆς 20 τρέχ. μηνὸς συνιστά-
ται σχολὴ ἐσπερινή πρὸς διδασκα-
λίαν τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ
ἐμπορικῶν μαθημάτων ὑπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ καθηγητοῦ
τῆς Γαλλικῆς κ. Ιωάννου Δάφα.
Ἡ διδασκαλία γίνεται εἰς ὥραν
μὴ παρακωλύουσαν τὴν συνήθη ἀ-
σχολίαν τῶν ἀκροατῶν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀκολουθήσω-
σιν αὐτήν, ἄς δηλώσωσι τοῦτο ἐν
τῷ γραφείῳ τῆς Ὀδησοῦ.

ΓΑΛΛΙΚΑ

Ὁμογενεὶς γινώσκουσα καλῶς
τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ζητεῖ οἰ-
κιακὰς παραδόσεις. Οἱ βουλόμε-
νοι ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὴν δι-
εύθυνσιν τῆς Ὀδησοῦ.

„ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ Α.“

Τὸ ὑπὸ βουλγαρικὴν σημαίαν
ἀτμόπλοιον „Φερδινάνδος Α-ος“
διοικούμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου
Α. Ζερβοῦ ἀναχωρεῖ ἐκ Πύργου
δὺς τῆς ἐβδομάδος: ἴτοι Τρίτην
πρωῖαν ὥραν 9-ην εὐρωπ. καὶ Πα-
ρασκευὴν πρωῖαν ὥραν 9-ην με-
τὰ προσεγγίσεως εἰς Ἀγχίαλον,
Βάρναν, Βαλτσίκιον καὶ Καβάρναν.

Ἐκ Βάρνης ἀναχωρεῖ διὰ Βαλ-
τσίκιον, Καβάρνην, ἐκάστην Τρί-
την καὶ Παρασκευὴν 6-ην ὥραν,
ἐσπέρας.

Ἐκ Βάρνης διὰ Ἀγχίαλον, Πύρ-
γον, ἐκάστην Τετάρτην καὶ Σάβ-
βατον 1-ην Μ. Μ.

15 Ἰουλίου 1891.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ.

„NATIONALA“ ΕΘΝΙΚΗ

ΜΕΓΑΛΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ δι' ἡγεμονικοῦ διατάγματος ἀπὸ τῆς 26-ης
Ἰανουαρίου 1889 ὑπ' ἀριθμὸν 31.

Ἐταιρικὸν κεφάλαιον 2000000 λέβα εἰς μετοχάς. Εἰδικὴ ἐγγύησις ἐν Βουλ-
γαρίᾳ 300000 λέβων ἐναποτεθειμένη ἐν τῇ Βουλγαρικῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ.
Ἀνεξαρτήτως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου ἡ ἐταιρία ἔχει ἀποθεματικὸν κε-
φάλαιον 3130401 πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς.

Ἡ ἐταιρία ἐπέτυχε νὰ ἐκτελέσῃ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1889 ἐπιχειρήσεις
πρὸς ἐξασφάλισιν ζωῆς ἐκ λέβων 30,282,039.

Ἡ διεύθυνσις ἐπὶ τούτῳ ἀπέστειλεν εἰς Βάρναν εἰδικὸν ἀπεσταλμένον τὸν
κ. Τάτσο Καρακόλιωφ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς καὶ ὠρισμένα κεφάλαια. Ἀ-
ναδέχεται δὲ καὶ ἀποζημιώσεις ἐν καιρῷ πολέμου. Ὅσοι ἐκ τῶν κ. κ. ἐπιθυμοῦν
νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν ζωὴν των ἢ ὠρισμένα κεφάλαια, δύνανται νὰ ἀποταθῶσι εἰς
τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ἰβ. Καρλόφσκη, ἐνθα θὰ εὕρωσι πάσας τὰς ἀναγκαίας πλη-
ροφoρίας καὶ κανονισμὸν.

Αἱ συναλλαγματικαὶ ἐκδίδονται εἰς Βουλγαρικὴν γλῶσσαν.

Αἱ περὶ ἀσφαλείων συμφωνίαι ἐν τῇ «Νατσιονάλα» εἰσὶ λίαν συμφέρουσαι.

3—3

ΤΑΧΥΤΗΣ

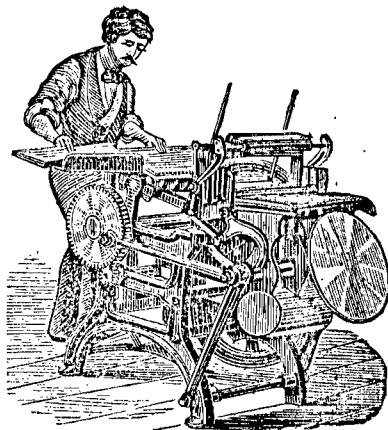
ΕΥΘΗΝΙΑ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ „ΟΔΗΣΣΟΥ“

ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

ΟΔΟΣ ΠΑΡΟΥΣΗ ΑΡ. 535.

Ἐκπτώσις 25% ἀπὸ τὰς τιμὰς πάντων τῶν τυπογραφείων

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτημένον ταχυτάτην νεωτάτου συστήματος μηχανήν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων καὶ ποικιλοτάτων χαρακτῆρων ἀναλαμβάνει πάσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικὴν, Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν Ἀγγλικὴν Ἑβραϊκὴν καὶ Σερβικὴν γλῶσσαν.

Οἱ αἰδήποτε ὥραν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν ἀγγελιῶν θανάτου, μνημοσύνων, γάμων, ἀρραβῶνων βαπτίσεως καὶ πάσης ἐκτάκτου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

Βιβλίων, Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν, Προσκλητηρίων, Ἐπισκεπτηρίων, Διπλοτύπων, Λογαριασμῶν, ἀποδείξεων κτλ. κτλ.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ΦΟΙΝΙΕ

Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρία κατὰ τῆς
υρκαιᾶς ἰδρυθεῖσα ἐν Λονδίῳ ἐν
ἔτει 1782.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ
ὑπὸ ἐγγύησιν κατατεθειμένην
ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βουλγαρικῇ
Τραπεζῇ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ
αὕτη Ἐταιρία προτιμᾷται ἐνεκα τῶν
ἐλευθερίων αὐτῆς ὥρων καὶ τοῦ συ-
στήματος ὅπως προθύμως κανονίζῃ
τὰς ζημίας. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρ-
καϊᾶς ἀκίνητα, κινητὰ, ἐμπορεύματα
κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατιμίσσεως εἰδι-
κῆς μετριάσεως κατὰ τὰς τιμὰς διὰ
τὴν Βουλγαρίαν.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ:

Τῷ Κυρίῳ **I. M. MABI** Πράκτορι ἢ κ. **A. ΙΑΚΟΜΙΔΗ.**

Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐτσορμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κισσελάφ — Δοβριτζ
Αμοιρὰ Βασιλείου — Καβάρνα

LA FONCIERE

(Ἡνωμένη μετὰ τῆς Λυωνικῆς)

Ναυτικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρία

ΠΑΡΙΣΙΟΪ

Ἀσφαλίζει ἐναντίαν τῶν θαλασ-
σίων κινδύνων παντὸς εἶδους ἐμπο-
ρεύματα δι' ἀτμοπλοίου ἀποστελλό-
μενα ἢ δι' ἰστιοφόρου, ταχὺς κανο-
νισμὸς τῶν ζημιῶν ὅροι συμφέρον-
τες καὶ διατίμησις ἀσφαλιστῶν πο-
λὺ μετριάσμενη.

Ἀρμενὰκ Δαματιάν — Βαλτσίκιον
Γ. Ἀμοιρὰ Βασιλείου — Καβάρνα.

Οἱ ἐν Ἀθήναις ἐκδότης Μάρτ καὶ
Χίρστ ἀγγέλλουσιν τοῖς Ἕλλησιν ἰατροῖς
καὶ φοιτηταῖς τῆς ἰατρικῆς τὴν ἐκδοσιν
Εἰδικῆς Χειρουργικῆς ὑπὸ Σπυρίδ.
Μαγγίνα καθηγητοῦ ἐν τῷ ἐθνικῷ παν-
επιστημίῳ. Περιλαμβανούσης τὰ χειρουργικὰ
πάθη τῆς κεφαλῆς, τοῦ τραχήλου,
τοῦ κορμοῦ καὶ τῶν ἀνω καὶ κάτω ἀ-
κρων.

Ἡ ἐκδοσις τοῦ ὅλου ἔργου ἀρχεταὶ ἀπὸ
τῆς 10 Αὐγούστου, 9' ἀποτελεῖται δὲ ἐκ
45 ἢ 47 δεκαήμερα τεύχη συνιστάμενον
ἐκ τριῶν τυπογραφικῶν φύλλων ἑκάστα
καὶ τιμώμενα φρ. 1. Ὁ προπληρόνων
40 φρ. λαμβάνει ὅλον τὸ ἔργον,

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ ἐν τῷ
γραφείῳ τῆς Ὀδησοῦ.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΩΝΙΩΝ

ΣΤΑΘΜΟΙ	βαγ	Λιτρ.	φ.χ.	ἐκ.
Ραζγκράδ	1	57 ¹ / ₄	11	45
Ἰαυκλάρ	1	57 ¹ / ₄	11	45
»	1	56 ³ / ₂	11	30
Προβαδὴ	1	58 ¹ / ₂	12	25
»	2	57 ¹ / ₂	11	60
»	1	57 ³ / ₄	11	80
»	3	58 ¹ / ₂	12	20
»	1	58 ¹ / ₄	12	10
»	2	58 ³ / ₄	12	30
Σέιταντζικ	3	57—	11	55
»	2	56 ³ / ₄	11	30
Κασπερζίν	7	57—	11	35
»	2	57—	11	30
»	7	57 ¹ / ₄	11	40
»	4	55—	11	90

Βάρνα, τῇ 7 Αὐγούστου 1891.